

Wtorek, 25 października 2011 r.

Sprawozdanie w sprawie sytuacji samotnych matek

P7_TA(2011)0458

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 października 2011 r. w sprawie sytuacji matek samotnie wychowujących dzieci (2011/2049(INI))

(2013/C 131 E/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 14 ust. 3, art. 23, 24 i 33 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając Konwencję ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet (konwencja CEDAW) przyjętą w 1979 r.,
- uwzględniając art. 5 międzynarodowej Konwencji o prawach dziecka,
- uwzględniając art. 7, 8, 16, 17, 27 i 30 Europejskiej karty społecznej Rady Europy (w wersji zmienionej),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 października 2008 r. zatytułowany „Większa równowaga między pracą a rodziną: ułatwianie godzenia życia zawodowego, prywatnego i rodzinnego” (COM(2008)0635),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 21 września 2010 r. pt. „Równość kobiet i mężczyzn – rok 2010” (COM(2010)0491),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 3 października 2008 r. w sprawie realizacji celów barcelońskich w zakresie struktur opieki nad dziećmi do osiągnięcia wieku obowiązku szkolnego (COM(2008)0638),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie równości kobiet i mężczyzn – rok 2010 (COM(2009)0694),
- uwzględniając zalecenie Komisji 2008/867/WE z dnia 3 października 2008 r. w sprawie aktywnej integracji osób wykluczonych z rynku pracy,
- uwzględniając europejski pakt na rzecz równości płci na lata 2011-2020,
- uwzględniając unijny program walki z wykluczeniem społecznym,
- uwzględniając sprawozdanie Europejskiej Fundacji na rzecz Poprawy Warunków Życia i Pracy z dnia 24 marca 2010 r. zatytułowane „Drugie europejskie badanie dotyczące jakości życia: życie rodzinne i praca”,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 października 2005 r. w sprawie kobiet i ubóstwa w Unii Europejskiej ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 3 lutego 2009 r. w sprawie niedyskryminacji ze względu na płeć i solidarności międzypokoleniowej ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 czerwca 2010 r. na temat aspektu płci w spadku koniunktury i kryzysie finansowym ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 233E z 28.9.2006, s. 130.

⁽²⁾ Dz.U. C 67E z 18.3.2010, s. 31.

⁽³⁾ Dz.U. C 236E z 12.8.2011, s. 79.

Wtorek, 25 października 2011 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 czerwca 2010 r. w sprawie oceny wyników planu działań na rzecz równości kobiet i mężczyzn na lata 2006-2010 oraz zaleceń na przyszłość ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zielonej księgi Komisji na rzecz adekwatnych, stabilnych i bezpiecznych systemów emerytalnych w Europie ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 marca 2011 r. w sprawie równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej – 2010 r. ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 marca 2011 r. w sprawie ubóstwa kobiet w Unii Europejskiej ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoje stanowisko z pierwszego czytania, które odbyło się dnia 20 października 2010 r. i odnosiło się do wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę Rady 92/85/EWG w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, i pracownic karmiących piersią ⁽⁵⁾,
- uwzględniając art. 48 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A7-0317/2011),

Kontekst ogólny

- A. mając na uwadze, że ze względu na zmiany społeczno-kulturowe, którym towarzyszyło włączenie kobiet w rynek pracy i zdobycie przez nie większej niezależności finansowej, zmniejszyła się liczba rodzin z obojgiem rodziców, a także macierzyństwo wyłącznie w ramach małżeństwa, a niezamężne matki stają się coraz liczniejszą grupą we wszystkich krajach rozwiniętych i uprzemysłowionych; mając również na uwadze, że coraz więcej kobiet świadomie decyduje się na samotne macierzyństwo;
- B. mając na uwadze, że nieproporcjonalną ilość uwagi poświęca się zjawisku rodzicielstwa wśród nastolatków jako drodze do samotnego rodzicielstwa, co daje niewłaściwy obraz rodziców samotnie wychowujących dzieci; mając na uwadze, że krzywdzące i fałszywe stereotypy negatywnie wpływają na pewność siebie i poczucie własnej wartości zarówno rodziców samotnie wychowujących dzieci, jak i ich dzieci;
- C. mając na uwadze, że rodzice samotnie wychowujący dzieci nie stanowią grupy jednorodnej, lecz tworzą grupę, która obejmuje osoby o bardzo różnorodnej sytuacji rodzinnej, finansowej i społecznej;
- D. mając jednak na uwadze, że niektóre grupy kobiet samotnych żyją w ciężkich warunkach, ze wszystkimi konsekwencjami, jakie to może przynieść dla ich dzieci,
- E. mając na uwadze, że matki samotnie wychowujące dzieci – z powodu rozwodu, separacji lub z uwagi na fakt, iż nigdy nie były zamężne – stają się coraz liczniejszą grupą we wszystkich krajach wysoko rozwiniętych i uprzemysłowionych oraz mając na uwadze, że w związku z tym do nowej rzeczywistości należy dostosować strategie polityczne;
- F. mając na uwadze odpowiedzialność państw członkowskich w zakresie zapewnienia samotnym matkom i ich dzieciom rozsądnych warunków bytowych,
- G. mając na uwadze, że w wielu państwach członkowskich publiczne strategie polityczne wciąż nie są dostosowane do różnych modeli rodziny i do różnych sytuacji, a rodzice samotnie wychowujący dzieci często wciąż znajdują się w niekorzystnej sytuacji społecznej i ekonomicznej,
- H. mając na uwadze, że w społeczeństwach wielu krajów fakt bycia niezamężną matką nie dyskwalifikuje i nie jest powodem napiętnowania tak jak w społeczeństwach, w których z różnych powodów dominują modele patriarchalne;

⁽¹⁾ Dz.U. C 236E z 12.8.2011, s. 87.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0058.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0085.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0086.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0373.

Wtorek, 25 października 2011 r.

- I. mając na uwadze, że zdecydowaną większość rodziców samotnie wychowujących dzieci stanowią w Europie kobiety; mając na uwadze, że w 2001 r. średnio 85 % rodziców samotnie wychowujących dzieci stanowiły matki w wieku od 25 do 64 lat, co oznacza, że 5 % żeńskiej części populacji stanowiły matki samotnie wychowujące dzieci, oraz mając na uwadze, że w niektórych państwach członkowskich matki samotnie wychowujące dzieci stanowiły 6-7,5 % (Republika Czeska, Polska, Węgry i Słowenia), a w innych nawet 9 % (Estonia, Łotwa);
- J. mając na uwadze, że w całej Europie postrzeganie matek samotnie wychowujących dzieci oraz polityk w tej dziedzinie różni się w zależności od regionu i ukazuje geograficzne nierówności charakteryzujące się występowaniem bardziej rozbudowanego systemu opieki społecznej w regionach północnych, ważnej roli wspierającej ze strony dalszej rodziny w regionach południowych oraz łącznym występowaniem tych dwóch zjawisk na obszarach wschodnich;
- K. mając na uwadze, że w zależności od rodzaju polityki publicznej i statusu prawnego (rozwódzone, w separacji, niezamężne lub wdowy) sytuacja matek samotnie wychowujących dzieci jest różna i – zależnie od kraju, w którym mieszkają – korzystają one z różnych rodzajów zasiłków, w tym z usług zdrowotnych świadczonych na rzecz matek i ich dzieci;
- L. mając na uwadze, że matki samotnie wychowujące dzieci często przerywają swoją edukację i zdobywanie umiejętności zawodowych z powodu ograniczonej ilości czasu i środków, które poświęcają na wychowywanie dzieci, na skutek czego narażone są na wykluczenie społeczne i ubóstwo,
- M. mając na uwadze, że nauczanie i informowanie na temat praw seksualnych i reprodukcyjnych kobiet, w szczególności tych najmłodszych, jest kluczowe dla zapobiegania niechcianym ciążom;
- N. mając na uwadze, że kobiety, które straciły swojego partnera na skutek aktów przemocy, w tym przemocy związanej z płcią, na skutek działań terrorystycznych czy też działań związanych z przestępczością zorganizowaną, są w większym stopniu narażone na wyizolowanie ze społeczeństwa i w związku z tym należy im poświęcić szczególną uwagę w celu pobudzenia ich ponownego włączenia do społeczeństwa i pokierowania ich w pełnionej przez nie roli rodzicielskiej w sposób, który leży w interesie dziecka;
- O. mając na uwadze, że różne właściwe władze na szczeblu europejskim dysponują środkami i programami pomocy dla tych grup kobiet;
- P. mając na uwadze, że na rozwój dzieci w niepełnych rodzinach wpływa wiele czynników, że większość dzieci wychowanych w niepełnych rodzinach rozwija się prawidłowo, a czynniki, które mają wpływ na rozwój dzieci są dużo bardziej złożone i nie sprowadzają się wyłącznie do modelu rodziny;
- Q. mając na uwadze, że decyzje dotyczące polityki rodzinnej powinny na pierwszym miejscu stawiać potrzeby i interes dziecka oraz gwarantować prawidłowy rozwój dziecka;

Zatrudnienie matek samotnie wychowujących dzieci

- R. mając na uwadze, że na rynku pracy jest 69 % matek samotnie wychowujących dzieci, a w 2001 r. średnio 18 % matek samotnie wychowujących dzieci pracowało w niepełnym wymiarze godzin;
- S. mając na uwadze, że podejmowanie przez matki samotnie wychowujące dzieci pracy w niepełnym wymiarze godzin oraz niepełne zatrudnienie matek często nie jest dobrowolne, ale wynika z ograniczeń rodzinnych;
- T. mając na uwadze, że odsetek zatrudnienia matek, szczególnie matek samotnie wychowujących dzieci, zwiększa się dzięki zapewnianiu dobrej jakości usług opieki nad dziećmi, jednak należy go również powiązać z innymi środkami uzupełniającymi, w tym z korzystnymi ustaleniami dotyczącymi urlopu macierzyńskiego i elastycznego czasu pracy, co zachęca większą liczbę kobiet do podjęcia pracy i przyczynia się do dobrego samopoczucia matki i dziecka;
- U. mając na uwadze, że mężczyźni posiadający dzieci zwykle pracują więcej niż mężczyźni, którzy nie posiadają dzieci, natomiast w przypadku kobiet obserwujemy tendencję odwrotną; mając na uwadze, że zróżnicowanie wynagrodzenia ze względu na płeć, które w UE wynosi średnio 18 %, pogłębia się, gdy kobiety zostają matkami i utrzymuje się w okresie emerytury;

Wtorek, 25 października 2011 r.

Zagrożenie ubóstwem i wykluczeniem społecznym

- V. mając na uwadze, że niepełne rodziny są w większym stopniu narażone na ryzyko ubóstwa i przekazywanie ubóstwa niż pełne rodziny; mając na uwadze, że według najnowszych dostępnych danych z 2006 r. 32 % gospodarstw domowych w UE-25, w których jedno z rodziców wychowuje dziecko, było zagrożonych ubóstwem, podczas gdy w przypadku pełnych rodzin posiadających dzieci odsetek ten wynosił 12 %;
- W. mając na uwadze, że większy odsetek kobiet niż mężczyzn jest w większym stopniu narażonych na niestabilną sytuację finansową z uwagi na sytuację kobiet na rynku pracy, w tym wyższy wskaźnik bezrobocia, niższe zarobki oraz pracę w niepełnym wymiarze godzin lub pracę o niższej jakości, a taka sytuacja ma tym większe skutki, jeżeli dotyczy matek samotnie wychowujących dzieci, które nie dysponują własnymi środkami finansowymi;
- X. mając na uwadze, że ryzyko ubóstwa wśród dzieci pochodzących z niepełnych rodzin (19 %) jest większe niż w przypadku pozostałej części społeczeństwa oraz że zapewnianie opieki nad dziećmi przyczynia się do zmniejszenia ubóstwa, w tym ubóstwa wśród dzieci, oraz do zwiększenia integracji społecznej;

Godzenie życia rodzinnego i zawodowego

- Y. mając na uwadze, że rozpoczęcie życia zawodowego oraz najlepsze możliwości rozwoju kariery zawodowej występują w wieku 25-40 lat, kiedy dzieci są wciąż małe i wymagają więcej opieki i czasu od swoich rodziców; mając na uwadze, że brak jest dobrej jakości, dostępnych cenowo struktur opieki nad dziećmi, a godziny otwarcia żłobków, przedszkoli i szkół oraz godziny pracy rodziców często się ze sobą nie pokrywają, co nierzadko stanowi największą przeszkodę i ograniczenie uniemożliwiające pogodzenie życia rodzinnego i zawodowego;
- Z. mając na uwadze, że rodzice samotnie wychowujący dzieci doświadczają dwa razy więcej trudności niż rodzice wychowujący dzieci w pełnych rodzinach, gdyż nie mogą oni dzielić codziennych obowiązków;
- AA. mając na uwadze, że zapewnienie dobrej jakości, przystępnych cenowo usług opieki nad dziećmi jest niezwykle istotne dla matek samotnie wychowujących dzieci oraz dla ich dzieci, szczególnie w przedziale wiekowym 0-2 lata; mając na uwadze, że odsetek korzystania z usług formalnej opieki nad dziećmi w przedziale wiekowym 0-2 lata waha się od 73 % w Danii do zaledwie 2 % w Republice Czeskiej i w Polsce oraz że jedynie kilku państwom członkowskim UE (Danii, Holandii, Szwecji, Belgii, Hiszpanii, Portugalii i Wielkiej Brytanii) udało się osiągnąć cele barcelońskie (zapewnienie opieki nad dziećmi dla 33 % dzieci w wieku poniżej 3 lat);
- AB. mając na uwadze, że wszystkie kobiety, także matki samotnie wychowujące dzieci, powinny móc oczekiwać, że będą mogły podjąć pracę, gdyż jest to jedyny sposób wyjścia z trudnej sytuacji i z ubóstwa; mając na uwadze, że wysiłki administracji publicznych należy skierować na osiągnięcie tego właśnie celu;

Kontekst ogólny

1. wzywa do zwrócenia większej uwagi na sytuację matek samotnie wychowujących dzieci; zachęca państwa członkowskie do przyjęcia publicznych strategii politycznych, w tym strategii politycznych w dziedzinie edukacji, zapewniania opieki, polityki zdrowotnej, polityki zatrudnienia, systemów zabezpieczenia społecznego oraz polityki mieszkaniowej, w celu zaspokojenia potrzeb i dostosowania tych strategii do warunków niepełnych rodzin, a w szczególności uwzględniając warunki, w jakich żyją matki samotnie wychowujące dzieci;
2. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania działań podejmowanych przez wszystkie organizacje i nieformalne tworzone sieci kontaktów dla matek samotnie wychowujących dzieci, szczególnie w krajach, gdzie rodzice samotnie wychowujący dzieci otrzymują bardzo niewielkie wsparcie lub nie otrzymują go w ogóle; wsparcie to nie powinno zastąpić zapewnianej przez państwo opieki społecznej na rzecz ochrony matek samotnie wychowujących dzieci w państwach członkowskich, gdyż w świetle istniejących w państwach członkowskich różnic geograficznych i kulturowych dotyczących wsparcia udzielanego przez państwo matkom samotnie wychowującym dzieci, nie ma jednego uniwersalnego modelu odpowiadającego potrzebom wszystkich państw członkowskich; wzywa właściwe władze państw członkowskich, aby przewidziały programy pomocy dla rodziców samotnie wychowujących dzieci;

Wtorek, 25 października 2011 r.

3. zachęca do podejmowania działań mających na celu niesienie pomocy matkom samotnie wychowującym dzieci; jest zdania, że działania te powinny mieć na celu zwiększenie samodzielności i niezależności matek samotnie wychowujących dzieci, osłabienie poczucia bierności i osamotnienia, poprawę ich zaradności społecznej, zwiększenie ich umiejętności wychowawczych oraz zapewnienie im lepszego dostępu do informacji na temat praw i możliwości zatrudnienia;
4. wzywa do zwiększenia liczby strategii skoncentrowanych na płci, które mogą zapewnić lepsze zrozumienie powiązania między płcią a ubóstwem, oraz do inwestowania w projekty, które uwzględniają potrzeby niepełnych rodzin;
5. wzywa państwa członkowskie, by zachęcały stowarzyszenia działające na rzecz matek samotnie wychowujących dzieci do organizowania szkoleń, które ułatwią matkom samotnie wychowującym dzieci zatrudnienie i przyczynią się do poprawy ich samooceny; w związku z tym wzywa państwa członkowskie, aby zachęcały do tworzenia struktur oferujących tymczasowe zakwaterowanie matkom samotnie wychowującym dzieci, gdzie będą one miały dostęp do informacji oraz możliwości kształcenia; zachęca władze publiczne państw członkowskich do opracowania specjalnych programów szkoleń dla matek samotnie wychowujących dzieci w celu włączenia tych kobiet w rynek pracy, oraz do współpracy ze stowarzyszeniami działającymi w tej dziedzinie;
6. zachęca do stworzenia internetowych forów dyskusyjnych, blogów i telefonów zaufania skierowanych bezpośrednio do matek samotnie wychowujących dzieci w celu ograniczenia ich izolacji oraz umożliwienia im wymiany opinii, informacji i najlepszych praktyk dotyczących ich indywidualnych potrzeb oraz do stworzenia sieci telefonów zaufania lub bezpłatnych numerów telefonicznych, dzięki którym można łatwiej skontaktować się ze służbami socjalnymi;
7. wzywa państwa członkowskie do określenia wspólnej polityki w oparciu o wymianę najlepszych stosowanych w Europie praktyk;
8. zachęca do opracowania mechanizmów wsparcia, w tym szkoleń wspierających matki samotnie wychowujące dzieci poprzez zapewnienie im porad dotyczących najlepszych sposobów radzenia sobie z trudnym zadaniem samotnego wychowywania dziecka i zapewnienia mu zrównoważonego rytmu życia;
9. wzywa państwa członkowskie i ich właściwe władze, aby promowały organizowanie szkoleń dla rodziców, by przygotować i nauczyć młodych i pozbawionych środków finansowych rodziców samotnie wychowujących dzieci, jak lepiej radzić sobie z zadaniem wychowywania dziecka;
10. wzywa państwa członkowskie do wzmocnienia roli krajowych organów ds. równości w odniesieniu do praktyk dyskryminacji w miejscu pracy matek samotnie wychowujących dzieci;
11. zaleca, aby państwa członkowskie zapewniły pomoc mieszkaniową i tymczasowe rozwiązania mieszkaniowe, szczególnie dla matek samotnie wychowujących dzieci, które musiały wyjść z systemu opieki zastępczej z uwagi na wiek;
12. wzywa Komisję Europejską i państwa członkowskie do uwzględnienia specyfiki sytuacji matek samotnie wychowujących dzieci w różnych krajach europejskich oraz do zapewnienia specjalnej pomocy matkom samotnie wychowującym dzieci należącym do grup, które znajdują się w szczególnie trudnej sytuacji;

Zatrudnienie matek samotnie wychowujących dzieci

13. podkreśla potrzebę ułatwienia dostępu do szkoleń, kursów zawodowych i specjalnych stypendiów – poprzez finansowanie ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego i państw członkowskich – matkom samotnie wychowującym dzieci (niezamężnym, wdowom lub znajdującym się w separacji) i szczególnie podkreśla, jak ważne jest zachęcanie młodych kobiet w ciąży, aby nie przerywały edukacji, gdyż umożliwi im ona zdobycie kwalifikacji i zwiększy ich szanse na znalezienie pracy w godnych warunkach, dobrze płatnej i na uzyskanie niezależności finansowej, co stanowi jedyną gwarancję wyjścia z ubóstwa;
14. zachęca Komisję Europejską, by podczas opracowywania ram programów takich jak Progress czy Equal w kontekście kolejnych wieloletnich ram finansowych, uwzględniła programy na rzecz podnoszenia świadomości w celu większego udziału ekonomicznie słabych grup społecznych, takich jak matki samotnie wychowujące dzieci, oraz w celu zwiększenia ich zaangażowania,

Wtorek, 25 października 2011 r.

15. zachęca państwa członkowskie do dokładnego przeanalizowania zjawiska niepełnego zatrudnienia matek samotnie wychowujących dzieci oraz do podjęcia odpowiednich kroków w celu rozwiązania tego problemu;
16. podkreśla potrzebę zapewnienia wystarczających usług wysokiej jakości w zakresie opieki nad dziećmi i innymi osobami wymagającymi opieki, po przystępnych cenach i w czasie dającym się pogodzić z dniem pracy w pełnym wymiarze godzin, aby matki samotnie wychowujące dzieci miały do nich uprzywilejowany dostęp oraz potrzebę znacznego ułatwienia matkom samotnie wychowującym dzieci dostępu do szkoleń i znalezienia pracy, a także poprawy ich szans na utrzymanie tej pracy; wspiera tworzenie firmowych placówek opieki nad dziećmi z elastycznymi godzinami otwarcia; nalega, aby państwa członkowskie zagwarantowały dostęp do placówek opieki nad dziećmi poprzez zapewnienie niezbędnej opieki 50 % dzieci w wieku 0-3 lata oraz 100 % dzieci w wieku 3-6 lat;
17. podkreśla, że państwa członkowskie muszą wprowadzić więcej przepisów mających na celu zwiększenie poziomu zatrudnienia matek, gdyż jest to najskuteczniejszy sposób na zwiększenie dochodów, a tym samym na zmniejszenie grożącego matkom samotnie wychowującym dzieci ryzyka ubóstwa czy też wykluczenia społecznego;
18. podkreśla znaczenie wdrażania polityki zatrudnienia ukierunkowanej na wspieranie zatrudnienia matek samotnie wychowujących dzieci oraz unikanie ich nieuzasadnionych zwolnień z pracy;
19. zachęca państwa członkowskie do wprowadzenia ulg podatkowych oraz innych zachęt finansowych dla przedsiębiorstw, które zatrudniają rodziców samotnie wychowujących dzieci i/lub tworzą placówki opieki nad dziećmi, zarządzają nimi i zapewniają usługi opieki nad dziećmi na rzecz pracowników;

Zagrożenie ubóstwem i wykluczeniem społecznym

20. zachęca państwa członkowskie do wymiany najlepszych praktyk w zakresie wspierania niepełnych rodzin, zwłaszcza w sytuacji kryzysu finansowego, który pogarsza sytuację rodziców samotnie wychowujących dzieci;
21. zachęca państwa członkowskie, aby we współpracy z Europejskim Instytutem ds. Równości Kobiet i Mężczyzn przeanalizowały szczególne potrzeby matek samotnie wychowujących dzieci, zebrały dane, a następnie je przeanalizowały, aby rozważyły podjęcie konkretnych środków w celu zaspokojenia tych potrzeb i przeprowadziły wymianę najlepszych praktyk w celu poprawy tych środków;
22. wzywa państwa członkowskie do podjęcia działań i wdrożenia środków mających na celu uniknięcie sytuacji, w której matki samotnie wychowujące dzieci są coraz bardziej narażone na ubóstwo i wykluczenie społeczne;
23. wzywa państwa członkowskie, aby zagwarantowały, że matki samotnie wychowujące dzieci będą mogły skorzystać z pomocy mieszkaniowej oraz że będą miały pierwszeństwo w przypadku list osób oczekujących na mieszkania do wynajęcia;
24. wzywa państwa członkowskie, aby zagwarantowały równe traktowanie i zapewniły wysoką jakość życia wszystkim dzieciom, bez względu na stan cywilny ich rodziców czy *sytuację rodzinną*, przez zapewnienie powszechnych zasiłków, które uchronią dzieci przed życiem w ubóstwie;
25. wzywa państwa członkowskie, aby określiły środki, dzięki którym wyeliminowana zostanie dyskryminacja względem matek samotnie wychowujących dzieci, a także względem ich dzieci i w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje programy, które zapewniają pomoc państwa i stypendia dla dzieci;
26. zachęca państwa członkowskie, aby wprowadziły strategie polityczne mające na celu zapewnienie niepełnym rodzinom wsparcia finansowego w formie zasiłku dla rodziców samotnie wychowujących dzieci, ulg podatkowych dla niepełnych rodzin lub innych ulg finansowych dla rodziców samotnie wychowujących dzieci, właściwych dla prawodawstwa krajowego danego państwa, jak również wsparcia finansowego na cele szkoleniowe dla rodziców samotnie wychowujących dzieci;
27. wzywa państwa członkowskie, aby zagwarantowały regularne płacenie świadczeń (świadczeń alimentacyjnych) przez rodziców, którzy nie sprawują opieki nad dziećmi;
28. zachęca państwa członkowskie, aby podczas przeprowadzania reformy systemów emerytalnych uwzględniły czynnik płci, a szczególnie sytuację matek samotnie wychowujących dzieci;

Wtorek, 25 października 2011 r.

Godzenie życia rodzinnego i zawodowego

29. podkreśla, że zarówno państwa członkowskie, jak i organizacje państwowe i prywatne powinny potraktować priorytetowo kwestię równowagi życia zawodowego i prywatnego poprzez wprowadzenie bardziej przyjaznych dla rodziny warunków pracy, takich jak elastyczny czas pracy i zapewnienie możliwości telepracy oraz poprzez rozwijanie zaplecza opieki nad dziećmi, żłobków itp.;

30. podkreśla, że aby ułatwić matkom samotnie wychowującym dzieci zachowanie równowagi między życiem zawodowym i prywatnym, niezbędne jest większe zaangażowanie ojców; zauważa w tym kontekście, że w niektórych państwach członkowskich wspólna opieka praktycznie nie istnieje;

31. domaga się, aby zgodnie z zasadą równych szans wszystkie środki i działania, które podejmowane są na rzecz matek samotnie wychowujących dzieci, obejmowały również ojców samotnie wychowujących dzieci;

32. wzywa Komisję i państwa członkowskie do opracowania w tym zakresie zestawień danych porównywalnych na poziomie UE oraz dotyczących różnych przeważających tendencji, również w celu porównania przepisów i systemów opieki społecznej;

33. uważa, że osoba, która poświęca swój czas i swoje zdolności na zajmowanie się dziećmi i ich wychowywanie lub opiekę nad osobami starszymi, powinna cieszyć się uznaniem społeczeństwa, oraz że cel ten mógłby zostać osiągnięty poprzez przyznanie takiej osobie odrębnych praw, w szczególności w dziedzinie zabezpieczenia społecznego i emerytury,

*

* *

34. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Przestępczość zorganizowana w Unii Europejskiej

P7_TA(2011)0459

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przestępczości zorganizowanej w Unii Europejskiej (2010/2309 (INI))

(2013/C 131 E/08)

Parlament Europejski,

— uwzględniając art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, art. 67, rozdział 4 (art. 82-86) i rozdział 5 (art. 87-89) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej,

— uwzględniając program sztokholmski w zakresie wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości ⁽¹⁾ oraz komunikat Komisji pt. „Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości dla europejskich obywateli. Plan działań służący realizacji programu sztokholmskiego” COM(2010)0171) oraz komunikat Komisji pt. „Strategia bezpieczeństwa wewnętrznego UE w działaniu: pięć kroków w kierunku bezpieczniejszej Europy” (COM(2010)0673),

— uwzględniając konkluzje z posiedzenia Rady ds. WSiSW w dniu 8-9 listopada 2010 r. dotyczące stworzenia i realizacji serii strategii UE mających na celu zwalczanie poważnej i zorganizowanej przestępczości międzynarodowej,

— uwzględniając decyzję ramową Rady 2008/841/WSiSW z dnia 24 października 2008 r. w sprawie zwalczania przestępczości zorganizowanej ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 115 z 4.5.2010, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 300 z 11.11.2008, s. 42.